

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XLV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Decretum. XLIII.

Qui in locis
pijs alitur,
officiū aut
coronam de
B. Virg. quo
tidie recitet.

QVI locorū piorum sumptibus gra-
tis aluntur, curanturve, aut instituantur
ad literarum aliarumve artium discipli-
nam; ratio postulat, pietatis studijs atq;
exercitationibus eos præ cæteris dedi-
tos esse, eorumq; precibus animas illo-
rum adiuvari, à quibus illud subsidij reli-
ctum est ad eiusmodi pij instituti susten-
tationem.

Quare illud eorum locorum curatores,
vel præfectos, ac Sacerdotes præsertim
qui in ijs spiritualementem curam gerunt, mo-
nemus; vt ab ijs qui ibi aluntur, si lite-
ras norint, statas de B. Maria Virgine
preces horarias; si rudes sint, saltem in-
stitutam illam certis salutationum An-
gelicarum calculis orandi rationem, sci-
licet de B. eadem Virgine coronam in
singulos dies piè præstari sedulo curèt.

Decretum. XLIII.

Elemosina
rū distribu-
tio quomo-
do faciēda.

VT pijs vniuersiufque generis distri-
butionibus, quas in diocesi, vel ex vlti-
ma voluntate, vel ex consuetudine, alia-
ve ratione quis præstare debet, satisfac-
tum esse nobis constet, prout prouincia
si concilio per nos decretum est; eam ra-
tionem præscribimus, vt quod vel ab
vniuersitatibus, vel à sodalitijs, vel à
quouis alio homine, elemosinæ nomi-
ne, aut alijs piè in pauperes loci, aut in
singulos vniuersitatis homines, aut in fa-
milias erogandum distribuendumve est,
quidquid illud sit, adhibitis duobus vi-
ris per vniuersitates delectis, Vicarijsq;
Foranei nostri iudicio probatis, & paro-
cho, in opera pietatis præscripta eroge-
tur & conferatur.

Cuius erogationis & distributionis
ratio, tum in præcipuum certam librum
referatur, notato die, mense, & anno, eo-
rundemq; subscriptione adhibita.

Quo idinceps aliter, quam hoc decreto
constitutum est, se distribuissè asseruerit,

cogatur tamen re ipsa ad præscri-

ptum distribuere, nisi inte-

gram distributionem

præstitisse legi-

timè pro-

babat.

Decretum. XLV.

Quod vberius & distinctius explica-
tum, in Concilio etiam Prouin-
ciale quintum mox supra
relatum est.

MAGNO diuinę misericordię mu-
nere, in vsū ex decreto Tridentino re-
uocata illa anniuersaria Synodi diocæ-
sanę actione, quę sanctorum Patrum in-
stituta olim introducta, vberimos in
omni diocesi fructus perpetuo attulit;
illud pastoralis sollicitudinis officium
nos admonet, vt cum vsui, tam rationi il-
lius Synodi in diocesi nostrā quotannis
celebrandę consulamur.

Primò igitur Synodi diocesanę iu-
uante Domino quotannis ineundę de
moreq; celebrandę diem certam statui-
mus et decernimus, feriam scilicet quar-
tam hebdomadę, quę à Pascha Resurre-
ctionis Domini tertia est.

Id verò, nisi statam, vel pro dierum fe-
storum in eam feriam hebdomadamve
incidentium celebritate, vel pro alia tē-
porum & causarum ratione aliquando
alio tempore celebrandam esse, Archie-
piscopali auctoritate indictum sit.

Eius autē constitutę Synodalis diei,
atque adeo Synodi diocesanę indictio-
nem (quę deinceps ex veteri concilio-
rum exemplo in ipsis singulis Synodis
ab Archiepiscopo fiet) omnino ratā &
firmam esse volumus; tantumque robo-
ris habere hoc decreto sancimus, quan-
tum illa Synodi diocesanę ratio habet,
quę edicto publico adhibetur.

Quamobrem propositis poenis canonū
iure sancitis, vniuersos & singulos qui
Mediolani in diocesiq; beneficia curia-
lis generis ecclesiastica, etiam quę sine
vlla cura sunt, obtinent; quiq; sacris itē
ordinibus initiati sunt; eos præterea om-
nes tum sæculares tum regulares cleri-
cos, qui quouis iure, vel consuetudine no-
strę diocesanę Synodo interessè debēt;
in Metropolitana nostra ecclesia sum-
mo mane præsentés adesse ad eam diem
iubemus, quam quotannis Synodo ine-
unda celebrandę quę certam statamq;
hac constitutione decernimus, prout in
singulis Synodis indicetur.

Nec

Nec verò quicunque adesse debent, eorum nomine alij, sed ipsimet adsint; nisi iusta legitimave causa impediti sint, quam nobis probent.

Qui aberunt, aut alia ratione contumaces erunt, ex canonum sanctionibus debitas subeant penas.

Certam illam Synodi incundæ atq; habendæ constitutam diem in Calendarium anniuersarium loco suo referri, Synodalemque diem notari decernimus; eandemque diem in Epiphania Domini ab Archidiacono in Metropolitana Ecclesia, cum in Missæ sacro solenni populus frequens est, post Euangelij recitationem de iuggestu, vt moris est, vnà cū Paschæ Resurrectionis Domini denunciatione indici, significari, & denunciari iubemus.

Ante statam Synodi diem per mensem, quinta quaq; feria in Missæ sacro, si quadragesima est, oratio de Spiritu sancto dicatur; alio autem tempore de eodem Missæ sacrum fiat, ceteraque præstentur, prout secundo prouinciali Concilio sancitum est.

Tit. 2. decret.
8. p. 66.

Synodalem hanc actionem aliquot ante diebus per parochos populo denunciarî mandamus: eorumq; vniscuiusq; officium sit, parochialis lux ecclesiæ homines docere, tum quàm sanctum salutæ reque sit Synodalis diocesanæ actionis institutum; tum quam ob causam quotannis ea actio suscipiatur.

Quo de genere editas à nobis literas, Parochus suo quisq; populo, cum in Missæ parochialis sacros is frequens adest, accuratè legat: cui muneri adiungat hoc etiam paternæ cohortationis officium, quo non modo illum excitet ad frequentius orationis studiū Synodalibus illis diebus adhibendū; sed etiã ad id singulos inflammet, vt die Dominico statam Synodalem diem antecedente, verè penitentes & confessi sacram communionem sumant; hoc præcipuè precantes, vt quæ ad eorum salutem pertinet, Dei auxiliante misericordia per nos in Synodo diligenter sancteque agantur.

Quò puriores autem ecclesiastici ordinis homines, qui in Synodo adesse debent, ad eam actionem, quæ religiosam animi præparationem ab illis deposcit,

conueniant; omnes & singulos eos Dominico illo die Synodum præcedente peccata primùm confessos, nõ solum sacerdotes Missæ sacrum facere, sed reliquos singulos cuiusuis ordinis clericos sanctissimam Eucharistiam sumere iubemus.

Idemq; omnes ij summo mane ex decreto primæ Synodi diocesanæ præstet.

Antequam statam Synodi dies veniat, & Mediolani ij quibus id curæ Archiepiscopus dederit, & in diocesi Vicarij Foranei, & Parochi præterea tum vrbanum tum diocesanum, vt ipsi Archiepiscopo adiumentum afferant diligenti aliqua earum rerum indagatione ac relatione, quibus per eum consuli aut prouideri in Synodo præsertim oportebit; hæc quæ infra generatim vel vniuersè mox præscribentur, sedulo videant ac notent; vt omnia ad præscriptam ab eo rationem & normam, tum literis tum coram constituto tempore deferant.

Primo igitur ij omnes, pro suorū quique munerum officiorumve ratione & cura dispiciant; quæ cleri sit in clericalis vitæ moribus progressio; quæ in vitæ spirituali disciplina; & quàm sollicitum in diuinorum officiorum cultu studium; quàm diligens in ecclesiasticis functionibus obeundis sollicitudo; quæ etiam, & quàm frequens in literarum exercitationibus cura; qui in earum studijs progressus item.

Vicarij autem Foranei, & huius muneris in vrbe præfecti exquirat; qui præterea parochorum in primis zelus in animarum salute procuranda; quæ in sacramentis ministrandis sedula diligentia; quàm frequens in pascendis verbo Dei fidelibus officium; quæ denique in omnibus parochialis muneris partibus vigilantia, quæve assiduitas.

Deinde ij omnes & singuli pro sui officij munere inuestigent; quæ populi in christianæ charitatis operibus exercitatio; quàm religiosus festorum dierum cultus; quàm pia in ecclesijs conuersatio; quæ in doctrinæ christianæ scholis frequentia; tum de alijs pijs sodalitatibus disquirant; tum denique de reliqua omni eiusdem populi disciplina, & in via Domini progressu.

Post

Dioc. 2. decret. 2. pag. 341.

Post videant, qui singularū ecclesiarū præsertim parochialiu status; an si quæ instaurationem desiderāt; an debito cultu fraudentur; an sacris vestibus, ornamentis, suppellectileq; ecclesiastica ad cultum necessaria instructæ sint; an denique vlla ex parte inculte.

Postremo, an si quæ sunt provincialiū diocæsanarumq; Synodorum decreta, edicta, visitationum præscripta, aliavē Archiepiscopalia iussa, quæ executionē non habeant; quid item impedimenti, aut difficultatis, aut demq; cause sit, quā obrem eorum executioni non sit locus.

Id autē omne quod ad executionē attingit, tum iisdem perfecti, tum Vicarij Foranei, tum parochi, alijq; qui ecclesiastica beneficia obtinēt, prout eorū unius cuiusq; in illis exequendis partes sunt.

Cum autē Synodalis dies prope adest, Vicarij Foranei pridie illius diei ad sint summo mane in edibus Archiepiscopali bus: eoq; ipso die quā primū Archiepiscopo nomina & cognomina tradāt, eaq; ordine descripta, sacerdotū & clericorum singularū qui ad Synodum conueniunt, rursusq; illorum qui non conueniant, causis sigillatim item descriptis, quamobrem Synodo non adsint.

Idq; præter officium legitime excusationis, quam qui absunt, Archiepiscopo asserre, & probare debent.

Hoc ipsum triduo ante eum Synodalem diē, qui ab Archiepiscopo in vrbe regionibus sunt præfæcti præstēt, de suæ quiq; regionis clericis.

Singuli autē Sacerdotes, ceteriq; clerici qui canonicarum horarum officiu præstare debēt, Breuiariū & Calendariū anniuersariū nuper editū, cū ad Synodū venerint, asserant; & vtrunq; initio notatū sit nomine & cognomine possidentis.

Iisdem verò ne in itinere quidē quod Synodi causa Mediolanū facturi sūt, à clericali vitæ disciplina, sacerdotali morum gravitate nostris decretis præscripta discedant.

Vbi Mediolanum venerint, ne ad cauponas, sed ad amicorum (si quos habēt, præsertim ecclesiasticos homines, necessitudine, familiaritate, aut aliquo hospitii iure coniunctos) domicilia diuertāt: tūq; deinceps statim ad eū se conferant,

quem clericalis hospitij præfectum constituerimus; eiq; chycographum dent, quo suum quique nomen inscribant; notentq; hospitij locum, & hospitem apud quem diuerterunt.

Si verò quis neminem certum hominē habet, apud quem diuertetur; primò eundem Præfectum adeat, qui certum Ecclesiastici hospitij locum attribuet.

Cum autem clericalis ordinis homines omni tēpore alios vitæ exemplo ad virtutem inflammare debeant; tū maxime cum Synodales actiones habentur, ita se gerant in verbo, in conuersatione, in charitate, quemadmodū Apostolus monet; vt cum eos posuerit Deus in acquisitione salutis, atque in ædificatione, officij sui memores, ambulent dignè Deo, sancteq; sicut decet ministros mysterium Dei, viuant.

Nec verò vt pleriq; solent, cum Mediolani sunt, per plateas vagentur, aut per curiositate hac atque illac circūcurrant; sed ad causam ob quam conuocati sunt, tota animi cogitatione tunc attentī, in eo versentur, vt & nobis in ea actione puris castisq; precibus auxilium; & sibi & populis salutarem inde fructū ferant.

Qui Sacerdotes sūt, singulis diebus quibus Synodalis cōuentus habetur, vt altera Synodo iussum est, Missæ sacrificium celebrent; facientes obsecrationes, orationes, & gratiarum actiones, postulationes pro sancta ecclesia Dei, pro summo Pontifice, pro Catholico Rege nostro, pro vberrimo Synodaliū & aliarum nostrarum pastoralium actionum fructu.

Pridie illius diei quo futura est Synodus sub primam horam noctis in omni ecclesia Mediolani solenni campanarum sono significatio detur Synodi postero die inchoandæ.

Postridie quæ stata Synodi dies est, summo mane, & cæteris deinceps Synodalibus diebus in Metropolitana Ecclesia certis campanæ ictibus ad Synodum clerus conuocetur: cuius etiam rei significatio fiat tabella, cura Magistri cæremoniarum publicè loco suo affixa, qua Synodalis sessionis certa hora indicatur.

Qua hora vniuersi & singuli q; Synodo interesse debēt, in ecclesia Metropolitana

D non

Dioc. 1. dec.
25 pag. 342.

non raptim graui incesso conueniant: ubi conuenerint, loco constituto, superpellicea, quæ munda ac decentia sint, aut alias sacras vestes, pro Ecclesiastici beneficij quod quisq; obtinet ratione, induant; quibus recte & decenter induti, inde ad statum sessionalem locum, non turbulenter, sed quietè, & quoad eius fieri potest, bini veniant, atque ordine considerent.

Nec verò quisquam mane priusquam conueniat cibū capiat, sed ieiunus adsit. In loco igitur benedictionis considerentes Domini Sacerdotes, & reliqui inferiorum ordinū clerici, ne vocibus obstrepant; ne tumultibus rem Synodalem perturbent; ne confabulationibus operā dēt: sed hæc omnia, ceteraq; maximè carneant, quæ ecclesiasticæ disciplinæ, synodalis actionis dignitati, & loci venerationi non conueniant.

Cum autem de examinadoribus diocæsanis, ac de iudicibus causarum deligendis agatur; hoc in suffragijs ferendis singuli spectent; vt nō humanis affectibus obsequantur; sed Deo, conscientie suæ, religioni, & Ecclesiæ vtilitati, animarumq; salutis satisfaciant.

Quo tēpore Synodus habet, ne cuiquā Sacerdoti clerico vè Mediolano discedere liceat; nisi missione à nobis impetrata. Absoluta de more Synodo, & sanctis ac clamorationibus factis, tunc omnes Sacerdotes & clerici surgentes, cum reuerētia osculum pacis à nobis accipiant, & sibi inuicem dēt cum timore, & amore Dei. Quodq; sancti osculi significatione ostēdunt, in re ipsa præstent; vt coniunctissimis animis, concordiaq; voluntate, & pacis atque charitatis studio, quæcunq; sancita sunt, sollicitè exequantur.

Decretum. XLVI.

QUO diligentius, atque adeo accuratius, & in vrbe ij quos vnicuique regioni Archiepiscopus præfecerit, & in diocæsi Vicarij foranei muneris atque officij sibi commissi partes exequatur; quò item crebrius ac vigilatius diocæsis statas, cui assidua pastorali speculatione prospiciendum est, exploratus ipsi Archiepiscopo sit atque cognitus; cum ex omni alia ratione, tum ex eo, quòd illi cer-

Visitatio à
pfectis vr
bis, & Vica
rijs For
aneis obeun
da, & alia q
dam

to anni tempore ad ipsum studiosè referant, non solum quæ de Synodo diocæsanâ decreto generatim vniuersèq; præscripta sunt; verum etiā quæcunq; sigillatim, ac præcipuè pro temporum ratione idem Archiepiscopus illis præscribenda censuerit: nos in hoc genere ita consultū esse volumus, vt illi Mediolani, in diocæsiq; Vicarij foranei, in sua quicq; regione commissi, præter illam in suo manere gerendo curā, suasq; frequentiores per annum visitationes, præterq; nostrā, & nostrorum generalium Visitatorū in visitando diligentiam, ipsi etiā singulari, accurata diligentiq; ratione visitationem cōcredite sibi regionis cumulatiue exactiusq; obeant, à die sancti Martini vsque ad diem festum Ordinationis sancti Patris nostri Ambrosij. Si quis verò vel pro regionis, quæ sibi commissæ est, magnitudine, vel alia causa, ad statè visitationis munus longiori tempore opus habeat; ei integrum ac liberum sit, aliquot ante præscriptum tempus diebus visitationis suæ initium facere.

Vicarij autem foranei singuli, pro ratione numero decreto generatim præscripta, tū ab Archiepiscopo sigillatim præscribenda, de regione quæ vniuersi usq; eorū vicariæ curæ demandata est, ad eundem relaturi, Mediolanū quotannis in feria tertia hebdomadæ ante dominicam in septuagesima penultimæ duodecimo scilicet ante eius dominicæ celebritatē die, summo mane in Archiepiscopales ædes ad illum conueniant.

Id verò, nisi aliquando ob tēporis, quod inter Epiphaniam & Septuagesimā incurrit, breuitatē, aut aliam ob causam, eorū Vicariorum cōuentum alio commodiori tempore habendum esse, per literas Archiepiscopales significatum sit.

Quò diligentius verò relationem singuli Vicarij præstent; id subsidij sibi comparent, vt antequam statim cōuentus dies veniat, congregationem parochorum suæ quicq; regionis habeant: à quibus quæcunq; vel vniuersè vel nominatim præscripta sunt diligentè animaduertant, & colligant.

Parochorum propterea cura sit, certo antè cōuentualem eum diem tempore, vadere atque exquirere suarum Parochiarum